

V spomin Barbari Černič Mali (1957–2020)

Barbara Černič Mali je bila na Urbanističnem inštitutu Republike Slovenije zaposlena že od leta 1986 in tako je ostalo do njene prezgodnje smrti. Štiriintrideset let dela na inštitutu potrjuje, da je bila organizaciji zvesta in izjemno predana. Že v začetku svoje kariere na inštitutu je kot mlada raziskovalka sodelovala pri izvedbi zahtevnih razvojnih projektov, tudi pri pripravi prostorskega plana občine Titograd. Z leti se je pridružila glavnim nosilcem projektov na področjih svojega strokovnega oz. znanstvenoraziskovalnega dela. Kot izkušena raziskovalka je vodila številne projekte ali sodelovala pri njihovi izvedbi, najpomembnejši so:

- Prenova naselij in stanovanjskega sklada v Sloveniji,
- Vrednotenje ustreznosti prostora za večje posege v prostor,
- Opredelitev kvalitete stanovanjskega okolja glede na družbene in tehnološke spremembe,
- Osnove za izbiro optimalnih oblik stanovanjske prenove in njeno planiranje,
- Instrumenti zemljiške politike v tržnih gospodarstvih,
- Pomen vključevanja razvoja turizma v urbanistično načrtovanje,
- Regionalni razvoj in spremembe kulturne krajine,
- Stanovanjske potrebe upokojencev in drugih starejših oseb,
- Preoblikovanje poselitvenih območij Mestne občine Ljubljana,
- Raziskava o kakovosti življenja v Ljubljani,
- Pomen odprtega prostora za zdravo odraščanje in aktivno staranje,
- Model za vzpostavitev učinkovitega najemnega stanovanjskega trga v Sloveniji,
- Inovativne oblike bivalnih okolij za starejše ljudi v Sloveniji,
- Nova dejstva in pristopi k oskrbi starejših s storitvami na podeželju.

Sodelovala je v različnih mednarodnih konzorcijih in bila vključena v izvedbo različnih razvojno-raziskovalnih projektov, še posebej na območju Alp. Pri večini teh projektov je bila vodja raziskovalne skupine za Slovenijo. Med tujimi projekti, pri katerih je sodelovala, so:

- An integrated approach to providing public services to the Alpine Region (Intesi),
- Study of senior travel approach through associations (SENTour Connect),
- Enhancing capacities for a pluralistic Alpine Space (PlurAlps),
- Spatial planning and health systems: enhancing territorial governance in Alpine Space (SPHERA),
- Demographic change in the Alps: adaptation strategies to spatial planning and regional development (DEMOCHANGE),
- Turning problems into potentials. New growth from old mines (RESOURCE),
- Manager coordinating brownfield redevelopment activities (COBRAMAN),
- Public services in sparsely populated mountain regions (PUSEMOR),
- Regional development and cultural landscape change in the Alps (REGALP),
- Restructuring large-scale housing estates in European cities (RESTATE).

To je le delček Barbarinega bogatega dolgoletnega dela. V sistemu Cobiss je pod njenim imenom vnesenih 317 enot del, kar dokazuje njeno kakovostno delo in uspešno raziskovalno kariero.

Barbara pa ni bila le dobra raziskovalka, imela je tudi izjemne sposobnosti (in tudi izjemno voljo) za organiziranje zahtevnih strokovnih dogodkov. Med njimi velja še posebej omeniti štiri velike, zelo uspešne in odmevne mednarodne konference, ki jih je kot glavna organizatorica organizirala v imenu inštituta, in sicer:

- Konferenca evropske mreže za stanovanjske raziskave (European Network for Housing Research – ENHR), 1997,
- Mreža inštitutov za prostorsko raziskovanje (Network of Spatial Research Institutions), 1999,
- Konferenca Mednarodne federacije za stanovanja in planiranje (International Federation for Housing and Planning), 2003,
- Konferenca evropske mreže za stanovanjske raziskave (European Network for Housing Research – ENHR), 2006.

S svojim vestnim delom je Barbara veliko prispevala k splošnemu razvoju inštituta ter njegovemu uspehu in prepoznavnosti doma in v tujini.

Barbara pa ni bila le velika strokovnjakinja na svojem področju dela, bila je tudi prijetna sodelavka. Vedno se je bilo lepo pogovarjati z njo, ker je bila odlična poslušalka in tudi dobra komunikatorica. Bila je tudi zelo družabna. Vedno je bila pripravljena sodelovati pri organizaciji različnih družabnih dogodkov za zaposlene (npr. piknik na Ljubljani, jadrnanje po Jadranskem morju ...), bila je podpornica koncepta skupinskih malic in ga je dolgo časa promovirala. Bila je tudi zelo prijazna. Skoraj vsako leto je na inštitut za vse sodelavce prinesla različne pridelke s svojega vikenda v Bovcu in jih postavila na mesto, kjer si jih je vsak, ki je šel mimo, lahko vzel, kolikor jih je želel. Dobrote je vedno opremila s kakšnim prijaznim lastnoročno napisanim vabilom k užitku. Večkrat je tudi vsem sodelavcem na skupni e-naslov poslala kakšno fotografijo iz narave, iz Bovca ali s kakšnega smučarskega oddiha. Tri dni, preden je zbolela (v času, ko je bilo odrejeno delo od doma), je sodelavcem med sprehodom po Ljubljanskem gradu poslala tri lepe fotografije, h katerim je pripisala to sporočilo:

»Upam, da ste vsi zdravi in potrpežljivo preživljate te čudne dni. Podgrajska Ljubljana je prav nadrealistično tiha in mirna. Na grajski hrib pa je kljub vsemu prišla pomlad. Pogrešam UI-lajf!«

To je bila njena zadnja »komunikacija« s sodelavci. Zelo jo bomo pogrešali.